

## ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ – ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων εκτιμά ως ιδιαίτερα επικίνδυνες και ανησυχητικές τις εξελίξεις σε σχέση με τη στάση του Συμβουλίου Ιδρύματος (ΣΙ) του ΕΚΠΑ απέναντι στις προσεχείς κοσμητορικές εκλογές. Όπως όλοι πληροφορηθήκαμε, το ΣΙ απέρριψε υποψηφιότητες κοσμητόρων με κριτήριο τη στάση των υποψηφίων απέναντι στους αντιδραστικούς νόμους για την ανώτατη εκπαίδευση (Γιαννάκου-Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου) που οι κυβερνήσεις της σημερινής συγκυβέρνησης ψήφισαν παρά τις μαζικές αντιδράσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας. Παράλληλα απαίτησαν από τους υποψηφίους να εφαρμόσουν τακτικές κρατικής καταστολής απέναντι σε όσους διαμαρτύρονται για την διάλυση της ανώτατης εκπαίδευσης, που συστηματικά επιχειρείται από την κυβέρνηση, με τις απολύσεις του διοικητικού προσωπικού, την έλλειψη διδακτικού-ερευνητικού προσωπικού, την υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ, την εγκατάλειψη της φοιτητικής μέριμνας και της επιστημονικής έρευνας.

Τα παραπάνω προκύπτουν επιπλέον από την προκλητική ανακοίνωση του ΣΙ, όπου ρητά και με τρόπο μειωτικό και απαξιωτικό για τους υποψηφίους αναφέρεται στα κριτήρια, στη βάση των οποίων προέκρινε ή απέρριψε υποψηφίους, ερμηνεύοντας κατά το δοκούν ακόμη και αυτόν τον βαθιά αντιδημοκρατικό νόμο, ο οποίος ορίζει ότι για περιπτώσεις με λιγότερους από τρεις υποψηφίους δεν τίθεται θέμα επιλογής. Την πιο ακραία μορφή αυθαιρεσίας βιώνει η Φιλοσοφική Σχολή με τον αποκλεισμό της μοναδικής υποψηφιότητας της καθ. Ε. Καραμαλέγκου.

Όλα αυτά επιβεβαιώνουν, δυστυχώς, τις προειδοποιήσεις μας, ότι τα Συμβούλια Ιδρύματος θεσπίστηκαν ακριβώς για να αποτελέσουν το πραγματικό κέντρο επιβολής της κυβερνητικής εξουσίας μέσα στη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, τον πολιορκητικό κριό για να επιβληθεί μια αγοραία και επιχειρηματική λειτουργία στην ανώτατη εκπαίδευση, καθώς και το δίκαιο του αγώνα μας για τη μη θεσμοθέτηση και «εκλογή» τους.

Έχει φανεί αυτό από τον τρόπο που επιδιώκουν να καταλύσουν κάθε έννοια δημοκρατίας και αυτοδιοίκησης. Το δείχνουν, όταν σιωπώντας εκκωφαντικά για τα προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης (υποχρηματοδότηση, αδιοριστία, προετοιμασία για το σχέδιο «Αθηνά II» και την περαιτέρω συρρίκνωση του ακαδημαϊκού χάρτη) επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους κυρίως στη συγκρότηση, υπό τον έλεγχό τους, των ΝΠΙΔ (δηλαδή «πανεπιστημιακές εταιρείες») για τη διαχείριση της περιουσίας των ιδρυμάτων και των εισροών για την έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι η «έρευνα» αυτή θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της αγοράς. Το απέδειξαν με την αντιδημοκρατική και αντιακαδημαϊκή στάση τους στη διάρκεια του ηρωικού αγώνα των διοικητικών, όταν συμπαρατάχτηκαν ανοιχτά με την κυβέρνηση στο καταστροφικό της έργο (και σήμερα διεκδικούν να υπονομεύσουν τις όποιες κατακτήσεις πέτυχαν με μεγάλο κόστος οι απεργοί), αλλά και όταν δεν δίστασαν να καλέσουν την αστυνομία ενάντια σε ειρηνικές και δίκαιες φοιτητικές κινητοποιήσεις.

Για εμάς τα Συμβούλια Ιδρύματος παραμένουν ξένα και εχθρικά σώματα μέσα στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Εκπροσωπούν την αιχμή του δόρατος μιας επιχείρησης κατάλυσης του δημόσιου, δωρεάν και δημοκρατικού χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Παραμένει στόχος του συλλογικού αγώνα μας η κατάργησή τους, όπως και όλου του καταστροφικού θεσμικού πλαισίου που επιχειρείται με κάθε βίαιο τρόπο να επιβληθεί, ξεκινώντας από το νόμο 4009/11. Είναι επομένως όργανα απονομιμοποιημένα στη συνείδηση της πανεπιστημιακής κοινότητας και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε ο χρόνος του καταστροφικού τους έργου να είναι όσο πιο σύντομος γίνεται.

Σήμερα οι μάσκες έπεσαν πια. Όταν γίνονται τέτοιες επί της ουσίας διώξεις του ελεύθερου ακαδημαϊκού φρονήματος, όταν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι καλούνται να υπογράψουν και δημόσια να εκφράσουν δηλώσεις πολιτικής-κυβερνητικής συμμόρφωσης και υποτέλειας, κανένα μέλος ΔΕΠ δεν μπορεί να αισθάνεται ότι είναι στο απυρόβλητο. Ξέρουμε όλες και όλοι ποια είναι τα διακυβεύματα, πώς και από ποιους μεθοδεύεται η άλωση της δημόσιας παιδείας. Η συσπείρωση γύρω από τους Συλλόγους και τις μαζικές διαδικασίες, η αλληλεγγύη και η κοινή δράση με τους φοιτητές και τους άλλους εργαζομένους μέσα στις Σχολές, η με κάθε τρόπο υπεράσπιση και κατοχύρωση της δημοκρατίας μέσα στα πανεπιστήμια παραμένει η μόνη διέξοδος.